

AMERIKA UN BABILONIJA

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 13:1–12; 14:9–11; 16:2; 19:20; 20:4; Jer. 51:6, 7, 53, 57; Atkl. 18:1–4.

ATMIŅAS PANTS:

“Tajā laikā celsies Mihaēls, lielais varenais, kurš sargā tavus ļaudis. Tad nāks bēdu laiks – tā nebūs bijis, kopš tautas radušās un līdz pat šim laikam, bet tanī laikā tavi ļaudis paglābsies – visi, kas ierakstīti grāmatā!” (Dan. 12:1).

Pagājušajā nedēļā mēs runājām par “viltus trīsvienību”, sātanu (pūķi) un diviem laicīgajiem spēkiem, kas kopā izraisīs vajāšanas pret Dieva ļaudīm.

Viens no šiem spēkiem, zvērs no jūras (Atkl. 13:1–10), ir aprakstīts kā leoparda, lāča un lauvas apvienojums (Atkl. 13:2) – tēli, kas tiešā veidā ņemti no Dan. 7:4–6. Sestajā tēmā mēs redzējām, kā Dan. 7. nodaļā – pēc Babilonijas (lauva), Medopersijas (lācis) un Grieķijas (leopards) norieta – izcēlās pēdējā laicīgā vara, Roma. Tā sākās kā pagāniskā Roma un tad pārtapa par pāvestīgo Romu, mazā raga spēku no Dan. 7:7, 8; 19–21; 23–25, kas vistiešākajā veidā izauga no ceturtā zvēra. Mēs arī redzējām, ka daudzas pāvestīgās Romas raksturīgās īpašības, kā tās aprakstītas šajos pantos Daniēla 7. nodaļā, vēlreiz parādās Atkl. 13:1–10 aprakstītajā jūras zvērā. Tādējādi Bībeles pētnieki uzskata Romu kā vienu no galvenajiem Atklāsmes grāmatas pretiniekiem gala laika scenārijā Atklāsmes 13. nodaļā.

Tomēr Roma nav viena. Ir aprakstīts vēl viens spēks. Šajā nedēļā pievērsīsimies galvenokārt Atklāsmes 13. nodaļai un notikumiem un spēkiem, kas tajā attēloti, kā vienmēr uzdodot jautājumus: ko šie notikumi nozīmē un kā mēs varam tiem sagatavoties?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. jūnijā.

Nāves brūce dziedināta

Izlasi Atkl. 13:1–10 un pārdomā iemeslus, kāpēc tas attiecas uz pāvestību, tās lomu gan pagātnē, gan nākotnē. Īpaši ievēro, cik redzama ir loma, kas tai dota. Ko tas nozīmē pēdējo dienu notikumu kontekstā?

Lai gan Dievam ir uzticīgi ļaudis visās draudzēs, Raksti norāda uz īpašo lomu, kādu šī institūcija ir ieņēmusi vēsturē un kādu ieņems pēdējo dienu notikumos.

Izlasī Atklāsmes 13:3. Kas šeit notiek un ko tas mums māca par Romas redzamo stāvokli?

Gadsimtiem ilgi Romas baznīca ir bijusi centrālā reliģija un daudzējādi politiskais centrs rietumu pasaulē. Spēcīgs piemērs tās varai ir stāstā par Svētās Romas imperatoru Henriju IV, kas, sadusmojis Gregoriju VII, bija atnācis uz pili, lai izlīgtu mieru. Tur Romas imperatoram bija jāgaida ārējā pagalmā trīs dienas ziemas aukstumā, pirms pāvests viņu uzņēma. Gregorijs VII, sajūsmināts par savu uzvaru, lielījās, ka viņa pienākums ir pazemot ķēniņu lepību.

Tomēr reformācijas, apgaismības un franču revolūcijas ietekmē Romas politiskā un reliģiskā hegemonija 18. gadsimta beigās tika satriekta. Vienu no pāvestiem, Piju VI, franču armija aizveda gūstā 1798. gadā, un viņš nomira trimdā 1799. gadā.

Atklāsmes 13. nodaļa tomēr runā par atjaunošanos, par “nāves brūces” dziedināšanu. Un, lai gan Roma mūsdienās nav tāda politiskā vara, kāda tā bija Gregorija VII dienās, pateicoties neseno pāvestu popularitātei, tā tomēr ir ietekmīgs spēks gan reliģiskā, gan politiskā ziņā (piemēram, pāvesta Franciska uzruna Amerikas kongresā 2015. gadā vēsturiski bija pirmā). Saskaņā ar pravietojumu šī ietekme tikai pieaugs.

Kā mēs varam būt uzticīgi vēstij, ko mēs esam aicināti sludināt, bet to darīt tādā veidā, lai tā neizraisītu uzbrukumu? Kāpēc mums tajā pašā laikā nav jāliecas “politiskas diplomātijas” priekšā, sludinot mūsu laika patiesību?

Savienotās Valstis pravietojumā

Cilvēki ir vaicājuši: kā Romai mūsdienās vai kaut kad nākotnē var būt tāda ietekme, kāda ir atklāta Atklāsmes 13. nodaļā? Šāds jautājums ir saprotams, jo sen pagājuši tie laiki, kad Roma varēja vadīt armijas. Arī atbilde atrodama Atklāsmes grāmatas 13. nodaļā.

Izlasi Atklāsmes 13:11, 12. Kādas pazīmes palīdz mums noteikt, kas ir šis spēks? _____

Zvērs, kas ir pirms šī zvēra un ko protestanti jau sen ir uzskatījuši par Romu, ir attēlots kā tāds, kam ir dota vara 42 mēnešus (Atkl. 13:5). 42 mēneši ir tas pats, kas “laiks, divi laiki un vēl puslaiks” (Dan. 7:25), vai trīssarpus gadu (Atkl. 12:14), vai 1260 pravietiskās dienas (Atkl. 12:6) – laiks, kurā pāvesta vara apspieda savus pretiniekus. Šis pravietiskais laika periods (izmantojot dienas/gada principu), sākās ar pāvestības varas sākšanos 538. gadā un beidzās 1798. gadā, kad pāvests tika aizvests gūstā. Šajā laikā pāvesta vara saņēma nāvējošo ievainojumu, un pravietojums bija piepildījies.

Ap šo laiku vēsturē, tuvu 42 mēnešu noslēgumam (1798. gadā), parādās kāda cita vara (Atkl. 13:11, Atkl. 13:1), šoreiz tā nāk no zemes, kas ir pretstats daudzām iepriekšējām varām, kas ir izkāpušas no ūdens (sk. Dan. 7:2, 3), cilvēku masu simbola. “Ūdeņi, kurus tu redzēji, kur sēd netikle, ir tautas, ciltis un valodas” (Atkl. 17:15, RV).

Šo un citu iemeslu dēļ šai varai ir jābūt Amerikas Savienotajām Valstīm, kas radās samērā neapdzīvotā pasaules daļā un kam nevajadzēja gāzt lielas impērijas, lai rastos.

“Kura no jaunās pasaules tautām 1798. gadā jau bija kļuvusi tik spēcīga, ar izredzēm kļūt vēl stiprākai un lielākai, kas tagad sev pievērsa visas pasaules uzmanību? Šī simbola identificēšanā nevar būt nekādu šaubu. Ir tikai viena valsts, kas atbilst pravietojuma sīkajam aprakstam, tas nepārprotami norāda uz Amerikas Savienotajām Valstīm.” (Elena Vaita “Lielā ciņa” 440. lpp.)

Lai gan šī vara sākumā ir aprakstīta kā tāda, kurai ir divi ragi kā jēram, kas simbolizē maigumu, tā runās kā “pūķis” (Atkl. 13:11), norādot uz vajāšanu laiku, kas notika iepriekšējās varas pakļautībā. Atkl. 13:11–17 atbild uz jautājumu par to, kā Roma varēs izplatīt ietekmi, ko paredz pravietojums. Aiz tās būs Savienoto Valstu vara – tā, lūk.

Pielūgsmes jautājums

Viscaur svētajā vēsturē Kungam ir bijis pastāvīgi jātiek galā ar tiem, kas ir iekrituši elkdievībā vai citās nepareizas pielūgsmes formās (sk. Mat. 4:8–10). Pēdējā krīzē, kā tā aprakstīta Atklāsmes 13. nodaļā, atkal pacelsies pielūgsmes jautājums. Šeit arī Dieva ļaudīm būs jāizdara izvēle par to, ko viņi pielūgs un kam kalpos (sk. Joz. 24:15).

Otrajā tēmā, kuras nosaukums bija “Daniēls un gala laiks”, mēs pētījām stāstu par trim ebreju puīšiem, kam pavēlēja pielūgt zelta tēlu (Dan. 3:5). Mēs arī redzējām, kā Atklāsmes 13. nodaļa izmanto valodu no šīs nodaļas, attēlojot Dieva ļaužu vajāšanas, ko viņi piedzīvos pēdējās dienās. Tas ir, mēs varam Daniēla 3. nodaļā notiekošo uzskatīt par priekšvēstnesi tam, kas notiks pēdējās dienās, kā tas ir attēlots tiešajā zvēra varas kontekstā Atkl. 13. nodaļā. Visiem bija pavēlēts pielūgt zelta tēlu, vai arī viņi tiktu nogalināti uguns ceplī. Līdzīgi ir Atkl. 13. nodaļā: “Visi, kas to [zvēra tēlu] nepielūdz, tiktu nogalināti” (Atkl. 13:15).

Izlasi Atkl. 14:9–11, 16:2; 19:20; 20:4. Ko šie panti stāsta mums par to, cik svarīgs kļūš pielūgsmes jautājums? _____

Babilonija vienmēr ir bijusi viltus pielūgsmes galvaspilsēta. Bābeles tornis apliecina tā cēlāju ilgus, līdzīgi Luciferam, “virs mākoņu virsotnēm uzkāpšu, šķītišos kā pats Visuaugstais!” (Jes. 14:14), kā arī viņu pūles glābt sevi gadījumā, ja notiks vēl kādi globāli plūdi. Tādējādi viņi atteicās ticēt Dieva apsolījumam, ka plūdi vairs nenāks pār zemi (1. Moz. 9:8–11).

Arī jaunā Babilonijas impērija līdzīgi paaugstināja cilvēka roku darbu. Nebūkadnecars cildināja sevi: “Vai gan es neesmu šo lielo Bābeli uzcēlis” (Dan. 4:27). Vēlāk ķēniņš Bēlšacars paņēma zelta traukus no Sālamana tempļa savām dzirēm, un “viņi dzēra vīnu, slavēdami zelta, sudraba, vara, dzelzs, koka un akmens dievus” (Dan. 5:3, 4). Ievērojiet arī, ka tempļa trauki bija piepildīti ar apreibinošu vīnu un visi, kas no tā dzēra, zaudēja prātu. Rezultātā, kad krita Bābele, daudzi gāja bojā. Ārējs patiesības izskats var mūs pievilt, slēpjot sevī nāvējošo “Babilonijas vīnu”. Viltus pielūgsmes un viltus idejas ir sātana valstības īpatnības.

Kā mēs varam pārlicināties, ka neesam iesaistīti nekādās viltus pielūgsmēs? _____

“Lielā Bābele”

Izlasi tālākos pantus. Ko tie mums māca par Bābeli? Jer. 51:6, 7, 53, 57; Zah. 2:7; Atkl. 17:5, 6; 18:2, 3. _____

Kā mēs vakar redzējām, Bābelei kā viltus pielūgsmes galvaspilsētai ir gara vēsture. Tāpēc tā ir atbilstošs simbols gala laika varai, kas piekrāpj tautas.

Salīdziniet pūķi, jūras zvēru un tumšsarkano zvēru (Atkl. 12:3, 13:1–3, 17:3). Kas tiem ir kopīgs un kas atšķirīgs? _____

Visiem trim zvēriem ir septiņas galvas un desmit ragi, kas aino Dan. 7. nodaļas kopējo zvēru galvu un ragu summu. Katra nākamā impērija bija celta uz tām, kas bija pirms tam. Līdzīgi tumšsarkanais zvērs apvieno pūķa un jūras zvēra elementus (kas attiecīgi simbolizē pagānisko un pāvestīgo Romu), kā arī zvēru no zemes (Atkl. 13:11–14), „savienojot visas trīs Dievam naidīgās varas reālā koalīcijā“ (Jacques B. Doukhan “Secrets of Revelation, The Apocalypse Through Hebrew Eyes” (Hagerstown, Md.: Review and Herald® Publishing Association, 2002), 162. lpp.). Papildelements Atkl. 17. nodaļā ir sievietē, kas jāz uz tumšsarkana zvēra, simbolizējot nelikumīgu reliģisko un politisko spēku apvienību. Šī sievietē ir asā pretstatā šķīstajai sievietēi no Atklāsmes 12. nodaļas:

Šķīstā sievietē (Atkl. 12. nod.)

Debesīs

tērpta saulē

kronis ar 12 zvaigznēm

pūķis uzbrūk

atlikuma māte

Netikle (Atkl. 17. nod.)

uz ūdeņiem

tērpta purpurā

rotāta ar zeltu, dārgakmeņiem un pērlēm

pūķis atbalsta

netikles māte

Kā “netikles māte” Bābele ir nodarbojusies ar sevis pavairošanu. Atkritušajai mātes baznīcai ir daudzas atkritušas meitas. Bet Dievs neuzņemas uz sevi atkritušās kristietības pasludinātās kļūdas un izdarītās nežēlības. Viņa patiesie ļaudis, kaut arī viņiem uzbrūk sātans, gadsimtu gaitā izdzīvo.

Atklāsmes 14:8 jau ir brīdinājusi ļaudis par Bābeles krišanu jeb atkrišanu no patiesības, kas beidzas ar noslēdzošo krāpšanu zvēra zīmes formā (Atkl. 14:9–11). Šis brīdinājums tiks atkārtots ar daudz lielāku spēku, sasniedzot kulmināciju pēdējā aicinājumā Dieva ļaudīm, kas vēl joprojām mīt Bābelē, lai tie iziet no tās un apvienojas ar Dieva gala laika atlikuma draudzi (Atkl. 18:1–4).

Izejiet no tās, mana tauta

Bībeles pravietojumu pētnieki vienmēr ir sekojuši pasaules notikumiem ar lielu interesi, īpaši tāpēc, ka tie, šķiet, saistīti ar gala laiku. Padomā, piemēram, par Savienoto Valstu lomu. Tālajā 1851. gadā daži adventisti uzskatīja Ameriku par otrā zvēra spēku (Atkl. 13:11–15), kas bija ļoti ievērojams fakts, ņemot vērā ASV statusu tajā laikā. 1800. gadu vidū lielās varas vēl joprojām bija “vecajā” pasaulē: Prūsija, Francija, Austoungārija un Anglija. Tajā laikā Amerikā valdīja miera laika armija ar aptuveni 20 000 vīru, aptuveni viena desmitdaļa no kaujiniekiem, kas bija iesaistīti Vaterlo kaujā (1815) vien. 1814. gadā, tieši pirms 40 gadiem, briti iekaroja un nodedzināja Vašingtonu. 1867. gadā Sēdošā Bizona karotāji uzvarēja pulkveža Kastera ASV jātnieku vienību. Tādējādi, kaut arī daži Bībeles pētnieki bija nosaukuši ASV par spēku, kas kādu dienu uzspiedīs “zvēra zīmi” pasaulei, valsts vēl joprojām cīnījās ar iedzīmtajiem amerikāņiem un ne vienmēr uzvarēja!

Nav šaubu, ka pasaules notikumi ir norisinājušies tā, kā mēs to paredzējām. Bet vēl joprojām ir lietas, kam jānorisinās, pirms pienāks gals. Tāpēc, piemēram, runājot par “zvēra zīmi”, ir ļoti svarīgi uzsvērt, ka tieši tagad neviens to nav vēl saņēmis, neskatoties uz to, vai viņš ievēro vai neievēro ceturto bausli.

Jānotiek vēl arī citiem notikumiem.

Izlasi Atkl. 18:1–4. Kas šeit notiek, un kāpēc mums ir svarīgi to tagad atcerēties? Ko šie panti mums māca par mūsu misiju pasaulei? _____

Šie panti veido nepatīkamu pasaules ainu politiskā, morālā un garīgā ziņā. Tie parāda ļaunprātīgu maldu reliģisko mācību ietekmi pasaulē. Vienlaikus tie sniedz lielu cerību, jo kāds cits eņģelis no debesīm apgaismo pasauli ar savu godību. Pie tam Dieva uzticīgie ļaudis, tie, kas vēl nav apguvuši to, kas viņiem ir jāzina, tiek saukti ārā no Bābeles. Tas nozīmē, ka līdz pat laika galam Dieva ļaudīm, kas jau ir ārā no Bābeles, ir jādara darbs to labā, kas vēl joprojām tur atrodas.

Ko tam, ka Kungs aicina dažus, kas vēl joprojām ir Bābelē, kļūt par “Maniem ļaudīm”, vajadzētu nozīmēt mums? Kāpēc mums ir svarīgi to atcerēties savās attiecībās ar citiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Sātana uzbrukums Dieva likumam ir uzbrukums pašam Dievam, gan Viņa autoritātei, gan varai. Tāpēc pēdējās dienās noslēdzošās krīzes notikumos sātans uzbruks tiem, kas ievēro "Dieva baušļus" (Atkl. 12:17, 14:12), jo viņi vienīgie virs zemes atteiksies parādīt viņam godu caur viņa pilnvarotajiem šeit, virs zemes. Kauja, ko viņš veda pret Dievu Debesīs sensenos laikos, tiks turpināta virs zemes, un tieši tāpat, kā viņš tika sakauts Debesīs, viņš tiks sakauts arī virs zemes. "Jau Debesīs lielās cīņas pašā iesākumā sātans sev bija spraudis mērķi: pazemot Dieva bauslību. Tādēļ viņš sacēlās pret Radītāju un, izraidīts no Debesīm, šo pašu cīņu tagad turpina virs zemes. Pievilt cilvēkus un pavedināt viņus pārkāpt Dieva likumus ir nemainīgais nodoms, kuru tas vēl arvien dedzīgi cenšas īstenot. Vai to izdodas panākt, atceļot visu bauslību vai atmetot tikai kādu tās priekšrakstu, rezultāts galu galā ir tas pats. Tas, kurš pārkāpj "vienu bausli", līdz ar to noniecina visu bauslību, viņa iespaids un piemērs ir netaisnības pusē: viņš ir 'noziedzies pie visiem' (Jēk. 2:10)." (Elena Vaita "Lielā cīņa" 582. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet pasaules notikumus un kā tie norāda uz to, kam, pēc mūsu domām, jānotiek pēdējās dienās. Kam vēl ir jānotiek? Kā mēs varam mācīties turpināt būt piesardzīgi attiecībā uz laika zīmēm, izvairoties no fanātisma, datumu nolikšanas un pārdrošiem paredzējumiem par lietām, ko skaidri māca Bībele un Elenas Vaitas raksti?
2. Pārdomājiet vairāk jautājumu par pielūgsmi. Ko nozīmē kaut ko pielūgt? Kā mēs pielūdzam to, ko mēs pielūdzam, lai arī kas tas būtu?
3. Pakavējieties vairāk pie domas, ka Dievam vēl joprojām ir ļaudis Bābelē. Ko mēs saprotam ar jēdzienu "Bābele" (kas acīmredzot jāsaprot simboliski, nevis burtiski)? Ko tas mums māca par mūsu pienākumu turpināt sludināt vēsti citiem, neskatoties uz viņu politiskajiem un/vai reliģiskajiem uzskatiem?